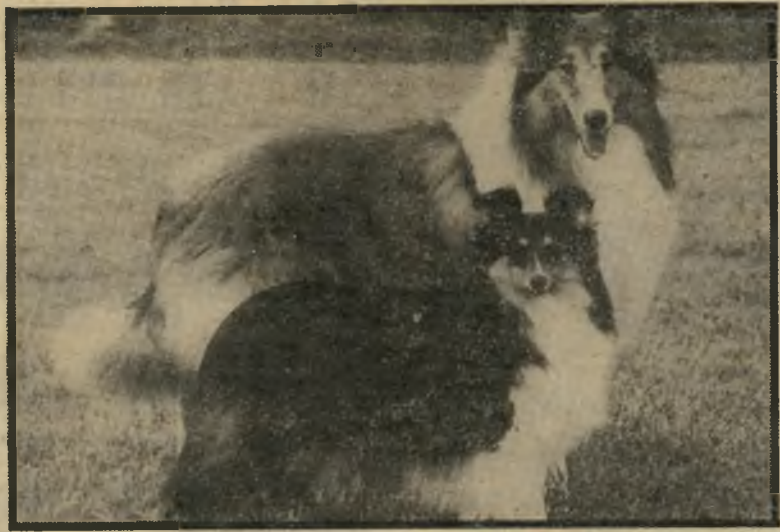

התפיסה הגדולה

מי שהיה לו גוריקלבים בגיל ההתבגרות (כשמונה חודשים עד שנה), מכיר את המינהג המוזר הזה, שלפתע פיתאום, בעת מישחק מהנה בגן, תופס לו הכלב יוזמה ובורח. פשוט בורח. לאן, לא ידוע. אבל בעיקר לכביש. לא מדובר כאן, כמוכח, בבריחה הגדולה, לצורך פגישות-אהבים. זה בריא וידוע. מדובר בבריחה מרגיזה — כשהכלב שלך מפגין עצמאות, ומתחיל לטוס, ואתה, כל עוד רוחיחיים באפך, רץ אחרי צורת וצוות. והוא הפירחה. נהנה לראות כיצד הוא משיג אותך בסיבוב, משגע אותך מפחד, וניצל בנס מעוד מכונת דהרת.

מה עושים? ראשית, לפי ניסיונו המופלג של יוסף איגלסקי, מאלף-הכלבים בדימוס של מישטרתי-ישראל, בדוק היטב אם אין סיבה מסוימת המבריחה את הגור שלך — כלב מסויים המאיים עליו בשעת מישחק. רעש מסויים. אם מצאת — עליך לעבוד על שיתורו מפחד הגורם המסויים. ולא ראשית, אל תדרוף אחרי בריצה מטורפת. להיפך, נסה להתחמק ממנו ולהיכנס, למשל, לחדר-מדרגות. נסה להיעלם ממנו. אך לשמור על קשר-עין. אם ראתה שהוא מצץ אחריך, יופי, לך בכיוון מנוגד. במהירה תבחין שהוא בעיקבותיך. את דעתו של איגלסקי מחזק פיקו, מאלף-הכלבים, שלימד פעם כלבת קוקרי-

כלב קולי (הגדוד שכתמונה) עם יריד רוטה גרמני בן שלוש

קולי מחפש בית

כלב שנאוצר נמצא לפני שבועיים בי איזור גבעתיים. יוכי קרמר, המוצאת כבר פנתה לכל העולם ואיש לא בא לבקשו. 314930. אולי הוא שלך? פנה לטלפון: 314930.

בחוף ימה של תל-אביב נמצא כלב קולי, זכר, צעיר (כבן שנה). מקסים! המוצאת, דניאלה, תמסור אותו לאימוץ בבית חם, אם בעליו לא ימצאו. לה עצי מה יש כבר שני כלבים משלה. לפנות בטלפון מס' 392751 (03).

ניצה רוטר מרמת-השרון (475859) מחפשת את כלבה: רוטה גרמני בן שלוש, זכר בעל צבעים אופייניים לגזע זה, מלבד החזה שלו, שהוא בהיר יותר. ה' כלב טובל מגריו סביב פייהטבעת, ומי שמצא אותו הבחין בוודאי כי הוא "מח" ליק על הטוסיק" — אנה, להודרו בטי-פול רפואי!

חדוה קדרון, ממושב אודים (ליד נתני יה), חזרה הביתה וגילתה על המירפסת קוקר ספאניל, חולה מאוד, נושא תווית של רמת-השרון, שצבעו זהוב. טלפונים לפייה: 25020 (053) או: 23696 (053). כלב סוקי בצבע חום-דבש, אף שחור, בן עשרה חודשים, הלך לאיבוד. טלפון: 455349.

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פינרו

עִיזָא יַחִיא

באותו בוקר אביבי לא היו הרבה אנשים במרפאת כפרייזנה. בשעה 11 כבר גמרו עם הסטריליזציה. פתאום הגיע יחי יא, הכניס ראשו בעד האשנב ואמר: "שמונה מיספרים לאחות, בבקשה!" יצאתי לראות מה קורה, והנה לידי עומד יחיא בחברת עיזה וסביבו שבע עזים קטנות יותר. וכל הפרוודור שלפני רגע גמרו לנקותו ביסודיות, מלא גללי עזים. "אחות, אמר יחיא, הבאתי את העזים שלי לרופא, לכולם יש שילשול". הסברתי שקופת-חולים מטפלת רק ב-בני-אדם, וכי לחיות יש רופא וטרינר. יחיא התעקש: "את יודעת ששאתי ילדה שלישייה? את יודעת שהסוכנות לא נתנה לנו פרות? את יודעת שרק עזים יש לנו? את יודעת שהתינוקות מקבלים חלב של עזים?!"

"את יודעת שאם לעזים יש שילשול, שול או גם לתינוקות יהיה שילשול?!" "יכול להיות". "ואת לא רוצה לתת לי רופא? יחי רביתק!" ושוב אני מנסה להסביר, כי בקופת-חולים אין שרות וטרינרי, ויחיא בשלו: "באנשים יודעים לטפל ובחיות לא יודעים? איך זה? הרי זה אותו לב, יתנו כבה, אותן ריאות, אותם מעיים, רק, אולי, מוח אחר. אז למה לא יודעים? בתמך, בכפר שלנו, מי שטיפל באנשים ידע גם לטפל בפרות ובעזים. וכאן לא יודעים? לא רוצים השיכנוזים האלה. ואני לא זן מכאן עד שאני מקבל רופא לעזים שלי". אני מחליטה להיכנס לרופא, בוגר או-יברסיטת פראג, אינטרסינט מעולה. אני

עזרה ראשונה

בטבע

טבע בלי בעלי-חיים אין בו לא איכות ולא חיים. והאדם הרוצה באיכות-חיים חייב לשמור על הטבע, לעזור לחיות ולעופות הבר (שבגלל מילחמת הקיום שלהן זקוקות לא אחת לחסדי) שכן אלה חשופות לשני סכנות: (א) הרעלות ו-(ב) פגיעות וזיהום.

מצאת חיה כמצוקה — כיצד תעזור לה?

(א) הרעלות — אם הצלחת לזהות בהרהר עלה, הגש לה כפית מלח לפיה, ובכך תעורר בה את רפלקס ההקאה. החזק אותה במקום חם ואפל והזעק רופא. אם מצאת עוף מורעל, הגש לו חלב עד בוא הרופא.

(ב) פציעות — מיקרים אלה דורשים טיפול של מומחה. העבר אותה בלא דיחוי לגן הזואולוגי באבר-כביר, תל-אביב, או לבית-החולים לרפואה השוואתית שליד אוניברסיטת באר-שבע. במיקרים יוצאי-דופן תמצא אוזן קשבת אצל כל רופא-חיות, שיעזור לך בטיפול ראשוני.

עזרה ראשונה בצדיעה: אם מצאת רגל שבורה או אגן שבור, עליך להניח את חיות הבר על לוח עץ, כדי שהתווזות בדרך יכאיבו מה שפחות.

מציעה לו לטפל בעזים של יחיא. מס' בירה לו שיחיא גר בכפר ליד הגבול, אין שם רופא כל יום, והוא מגיע אלינו רכוב על המור רתום לעגלה. אם שלר שת התינוקות יקבלו שילשול, עד שיגיע איתם לביילנסון יהיו במצב של דיסהי-דרציה, הדוקטור זורק בזעם את התיק שלו, מקלל בגרמנית עסיסת ואני בשלי: "אני רוצה מה שנותנים לבני-אדם, 10 לפאגואנידין".

הרופא לקח את פינסק הרצפטים ורשם. "כמה?" שאל. "לפי מישקל, גרם ל-10 קילוגרם ביממה, כך הרי נותנים ל-בני-אדם!"

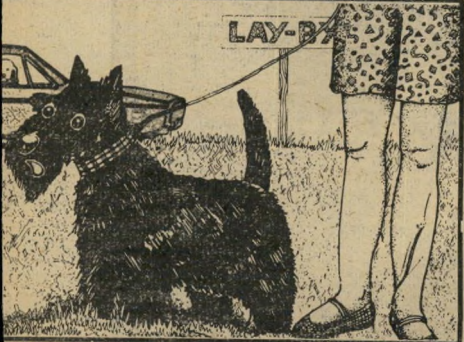
"לכי תשקלי את העזים", ענה הדוק-טור בזעם.

יחיא עמד מאחורי העיזה הגדולה, שהיתה אוכלת את הדף הראשון מימנו של הרופא. העזים הקטנות מסתובבות בחדר, מלכלכות... וריח ניחוח מסביב. "בשביל זה גמרתי את הפוקלטה לרפי אה!" צווח הרופא. ואני, פונה ליחיא ושואלת מה מישקל העזים.

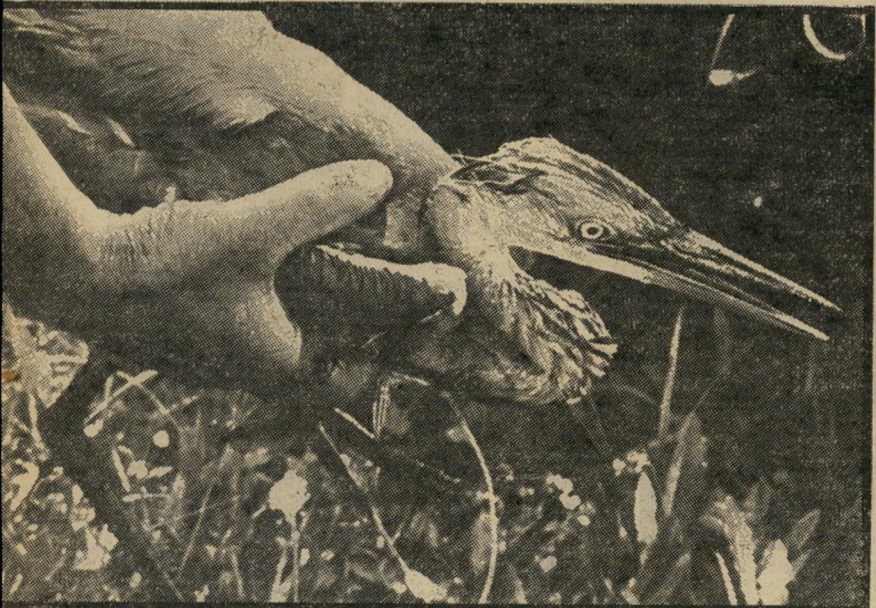
"לא יודע אחות, אולי 10 קילוגרם, והקטנות?"

"4-5 קילוגרם". אני עושה חשבון מהר ואומרת לרופא: "120 כדורים!" הרופא המום, הלא אסור לו לכתוב על רצפט אחד יותר מ-80 כדורים. כתבתי עוד רצפט על 40 כדור-רים. "עבור מי לרשום?" שאל הרופא. "מה שם החולה?" עיזה יחיא, ענית. יחיא לקח את עדרו יחד עם הכדורים.

בסוף החודש הגיעו הרצפטים לבית-המרקחת המחוי. הוזמנתי לבירור על ה'רצפט המוזר, אחרי שהרופא אמר שאני אילצתי אותו לכתוב רצפט שכזה. חזרתי על כל הנימוקים, שאין אדם יכול לקחת על עצמו אחריות לבריאות התינוקות, ואם גרמתי נזק לבית-המרקחת, אני מוכנה שירידו ממשכורתי את מחיר הכדורים. "זה לא ייתכן שאחיות תעשינה טיפ-לים וטרינרים", צרחה האחות הראשית. אחרי חודש הגיע הוטרינר, יום אחד הופיע במרפאה והסביר, שבאביב יש סוג עשב מסויים הגורם שילשולים לבהמות ולחיות-בית.

ספאנייל, בורחת מיקצועית לכבישים, איך להתייצב מיד ליד אדונה, הוא פשוט הלך בכיוון מנוגד כל אימת שהתקרבה אליו, במשך שלוש שעות בערך, עד אשר היתה ממוטטת מעייפות, והבינה את המסר. והעיקר, וזאת אומרים כולם, כולל שלמה, הכלבן במדים של חיל-המודיעין: משעננה הכלב לקריאתך, אפילו אחרי שעה ארוכה, קיבל אותו בלטיפה. אפילו בפרס האהוב עלי, אל תכה אותו. היכית, בוודאי לא כדאי לו לבוא אליך, ועוד מציע שלמה: נסה לשחק עם כלבך הברחון, כשאתה קורא לו מדי פעם, ומניח לו ללכת שוב לדרכו. תן לו להבין שיש לו מספיק חופש לשחק לנפשו, ואז, אחרי שיבין שאינך מתכוון לקצץ את כנפיו תיכף ומיד, ייענה לך ביתר-רצון.

עזרה ראשונה בצדיעה להכאיב מה שפחות